

ΤΟ ‘ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΟ’

ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΟΥ:

- ✓ Το Γερουνδιακό είναι ένας ρηματικός τύπος που απαντά στην Παθητική Φωνή μόνο.
- ✓ Γερουνδιακό σχηματίζουν και τα αποθετικά ρήματα, αρκεί να συντάσσονται με αιτιατική πτώση.
- ✓ Το Γερουνδιακό σχηματίζεται στην Παθητική φωνή με την επισύναψη των κατάληξεων -ndus, -nda, -ndum στα θέματα των ρημάτων της Ενεργητικής Φωνής.
- ✓ Η προσθήκη αυτή γίνεται αναλόγως της συζυγίας των ρημάτων ως εξής:
 α’ συζυγία: ανάμεσα στο θέμα και στην κατάληξη προστίθεται το -a-: amo → am-a-ndus, juvo→juv-a-ndus.
 β’ συζυγία: στο θέμα προστίθεται η κατάληξη: deleo→delendus, moveo →movendus, exerceo →exercendus
 γ’ συζυγία: ανάμεσα στο θέμα και την κατάληξη προστίθεται το -e-: lego→legendus, disco→discendus, facio→faciendus.
 δ συζυγία: ανάμεσα στο θέμα και την κατάληξη προστίθεται το -e-: audio→audiendus.
- ✓ Μεταφράζεται πάντοτε Παθητικά με δύο διαφορετικούς τρόπους: α) άλλοτε δηλώνει ένα πράγμα ή ένα πρόσωπο «*Κατάλληλο για κάτι*», ή που «*Μπορεί να πάθει κάτι*», και β) άλλοτε δηλώνει ένα πρόσωπο ή ένα πράγμα που «*Πρέπει να γίνει*». Η επιλογή ανάμεσα στις δύο αυτές μεταφράσεις γίνεται πανεύκολα, αν τηρήσετε ένα βασικό κανόνα, που λέει ότι {*Το Γερουνδιακό μεταφράζεται ως ‘πρέπει να...’, μόνο αν και όταν βρίσκεται σε θέση κλασικού κατηγορουμένου δίπλα στο συνδετικό ρήμα ‘Sum’.* Σε κάθε άλλη περίπτωση μεταφράζεται ως ‘κατάλληλος για...’}. Συνιστά σοβαρό μεταφραστικό λάθος να γίνει σύγχυση των δυο αυτών μεταφράσεων.
- ✓ Ένα επίσης ζήτημα μεταφραστικό είναι αν το Γερουνδιακό είτε με την μία, είτε με την άλλη του ερμηνεία, πρέπει να διατηρεί στην ν.ε. απόδοση την Παθητική του σημασία, ή να το μετατρέπουμε σε Ενεργητική σύνταξη. Δηλ. για παράδειγμα «*Habeo librum legendum omnibus*», σημαίνει: «*Έχω ένα βιβλίο κατάλληλο να διαβασθεί από όλους*», που όμως μπορεί να αποδοθεί στην ν.ε. Ενεργητικά: «*Έχω ένα βιβλίο κατάλληλο να το διαβάσουν όλοι*». Επίσης η έκφραση «*Id librum legendum est omnibus*» Παθητικά αποδίδεται ως: «*Αυτό το βιβλίο πρέπει να διαβασθεί από όλους*», όμως Ενεργητικά αποδίδεται ως: «*Αυτό το βιβλίο πρέπει να το διαβάσουν όλοι*». Η κατά λέξιν μετάφραση είναι η Παθητική, όμως επειδή στην ν.ε. δεν συνηθίζεται, γι’ αυτό μεταφράζουμε το Γερουνδιακό Ενεργητικά. Όμως εγώ για λόγους εκμάθησης και τήρησης κανόνων, προτείνω να διατηρήσετε πάντοτε την Παθητική Φωνή στην μετάφραση των Γερουνδιακών, έστω κι αν σε κάποιες στιγμές θα ηχεί κακόχηχα.
- ✓ Σημαντικό χαρακτηριστικό γνώρισμα των Γερουνδιακών είναι ότι {*Γερουνδιακό σχηματίζουν στην Παθητική Φωνή μόνο τα ρήματα εκείνα τα οποία στην Ενεργητική Φωνή συντάσσονται με αντικείμενο σε αιτιατική πτώση. Όλα τα άλλα ρήματα, δηλ. τα συντασσόμενα με Δοτική ή Αφαιρετική, ή τα συντασσόμενα απολύτως χωρίς καμία πτώση, δεν σχηματίζουν Γερουνδιακό*}.

ΕΙΔΙΚΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΟΥ:

(Α) ΤΟ ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΟ ΩΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ:

Το Γερουνδιακό εμφανίζεται στην θέση αυτήν ως ένα κανονικό επίθετο με την σημασία του ‘κατάλληλος για...’ ή ‘μπορεί να...’.

«*Cicero vidit amicū suū amandū* = Ο Κικέρων είδε /συνάντησε ένα φίλο του **αγαπητό** = ...ένα φίλο του κατάλληλο να αγαπηθεί» ή «...ένα φίλο του τον οποίον μπορούσε να αγαπήσει».

(Β) ΤΟ ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΟ ΩΣ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΚΟΠΟΥ:

Το Γερουνδιακό στην συγκεκριμένη σύνταξη εμφανίζεται ως ένα κλασικό επίθετο με υποκείμενο ένα ουσιαστικό, το οποίο λειτουργεί ως αντικείμενο σε ένα από τα εξής ρήματα: *dō, curo, peto, mitto rogo, , posco, relinquo, suscipio*. Δείτε τα παραδείγματα:

- «*Aurum Mario dedi servandum* = Έδωσα το χρυσάφι στον Μάριο για να φυλαχθεί», ή «...για να το φυλάξει»
- «*Exercitus curabat hunc pontem faciendum* = Ο στρατός φρόντιζε την γέφυρα αυτήν για να φτιαχτεί», ή «...να την φτιάξει»
- «*Dux obsides poposcit interfeciendos* = Ο στρατηγός ζήτησε ομήρους για να εκτελεστούν» ή «..για να τους εκτελέσει».
- «*Imperator litteras misit legendas a militibus omnibus* = Ο αυτοκράτωρ έστειλε επιστολή για να διαβασθεί από όλους τους στρατιώτες», ή «...για να την διαβάσουν όλοι οι στρατιώτες».

☛ Σε όλες τι πιο πάνω συντακτικές θέσεις για να γίνει χρήση του Γερουνδιακού, πρέπει το ρήμα από το οποίο προέρχεται στην Ενεργητική Φωνή να συντάσσεται μόνο με Αιτιατική πτώση. Αν χρειαστεί στην πιο πάνω σύνταξη να μπει Γερουνδιακό ενός ρήματος το οποίο στην Ενεργητική Φωνή συντάσσεται με άλλη πτώση, ή είναι αμετάβατο, τότε γίνεται χρήση της Δοτικής του Γερουνδίου του, κι όχι του Γερουνδίου. Δείτε τα παραδείγματα:

- ❖ «*Dux edictum misit militibus **parendum***». Το νόημα αυτής της προτάσεως στην ν.ε. είναι: «Ο στρατηγός έστειλε μία διαταγή στους στρατιώτες για να υπακουσθεί (η διαταγή)», όμως η πρόταση είναι **λάθος**, διότι το 'Parendus, -nda, -ndum' προέρχεται από το ρήμα «Pareo = υπακούω», που συντάσσεται στην Ενεργητική Φωνή με Δοτική ως «Pareo alicui», οπότε δεν μπορεί να σχηματίσει Γερουνδιακό στην Παθητική φωνή. Σ' αυτήν την περίπτωση η λύση είναι να γίνει χρήση του Γερουνδίου του ίδιου ρήματος στην Δοτική πτώση, ως Δοτική του Σκοπού: «*Dux edictum misit militibus **parendo*** », όπου το 'parendo' είναι Γερουνδίο, κι όχι Γερουνδιακό.
- ❖ «*Dux tres legiones reliquit ad socios succurrendos*» = «ο στρατηγός άφησε στους συμμάχους τρεις λεγεώνες για να βοηθηθούν (οι σύμμαχοι)». Η πρόταση είναι λάθος, διότι το 'succurrendos' προέρχεται από το ρήμα «succurro = βοηθώ», το οποίο όμως συντάσσεται με Δοτική, οπότε δεν μπορεί να σχηματίσει Γερουνδιακό στην Παθητική Φωνή. Σ' αυτή την περίπτωση πρέπει να γίνει χρήση του Γερουνδίου ως Δοτική τους Σκοπού: «*Dux tres legiones reliquit ad socios succurrendo*».

☛☛ Στην συντακτική θέση των κατηγοριών (Α) και (Β) μπαίνουν μόνο τα Γερουνδιακά εκείνα που προέρχονται από ρήματα συντασσόμενα με αιτιατική πτώση στην Ενεργητική Φωνή. Κατ' εξαίρεσιν στην σύνταξη αυτή μπορούν να χρησιμοποιηθούν και πέντε αποθετικά ρήματα, τα οποία συντάσσονται με αφαιρετική πτώση: «*Utor = χρησιμοποιώ, Fruor = απολαμβάνω, Fungor = εκτελώ, Potior = κυριεύω, Vescor = τρέφομαι*». Είναι τα μόνο ρήματα τα οποία αν και στην Ενεργητική φωνή δεν συντάσσονται με Αιτιατική πτώση, εν τούτοις μπορούν και σχηματίζουν Γερουνδιακό στην Παθητική φωνή με κανονική σύνταξη, όπως πιο πάνω. Έτσι με τα ρήματα αυτά μπορούμε να πούμε:

«*Dux militibus dedit hastas utendas* = Ο στρατηγός έδωσε στους στρατιώτες δόρατα με σκοπό να χρησιμοποιηθούν»

«*Noster exercitus procedebat ad urbem potiendam* = Το στράτευμά μας προχωρούσε προς την πόλη με σκοπό να καταληφθεί».

(Γ) ΤΟ ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΟ ΩΣ ΚΛΑΣΙΚΟ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ ΔΙΠΛΑ ΣΕ ΡΗΜΑ ΣΥΝΔΕΤΙΚΟ:

✓ Πρόκειται για την περίπτωση εκείνη κατά την οποίαν το Γερουνδιακό παίζει τον ρόλο ενός κανονικού κατηγορουμένου μετά από ρήματα συνδετικά όπως το *esse* .

- √ Το Γερουνδιακό ως κανονικό κατηγορούμενο μεταφράζεται εδώ με την σημασία του 'δέοντος', του 'υποχρεωτικού', αυτού που 'πρέπει να γίνει'. Για παράδειγμα: «*Dux est laudandus* = Ο στρατηγός πρέπει να επαινεθεί».
- √ Το Γερουνδιακό ως κλασικό κατηγορούμενο έχει δύο συντάξεις, μία προσωπική, όπως στο πιο πάνω παράδειγμα, και μία απρόσωπη.
- √ Την προσωπική σύνταξη την χρησιμοποιούμε, όταν το Γερουνδιακό προέρχεται από ρήμα που στην Ενεργητική Φωνή συντάσσεται **μόνο** με Αιτιατική πτώση:
«*Milites sunt laudandi* = Οι στρατιώτες πρέπει να επαινεθούν»
- √ Η απρόσωπη σύνταξη χρησιμοποιείται, όταν το Γερουνδιακό προέρχεται από ένα ρήμα που στην Ενεργητική Φωνή συντάσσεται με Δοτική, Αφαιρετική, ή και απολύτως. Δείτε τα παραδείγματα:
◇ «*Laus amanda est omnibus* = Ο έπαινος πρέπει να είναι αγαπητός από όλους». Εδώ έχουμε προσωπική σύνταξη, γιατί το Γερουνδιακό προέρχεται από ρήμα που στην Ενεργητική Φωνή συντάσσεται με Αιτιατική: 'Amo + αιτιατική'

◇ «*Serviendum est populo a legibus* = Οι νόμοι πρέπει να υπηρετούν τον λαό» (κατά λέξιν: πρέπει να προσφέρεται μία υπηρεσία στον λαό από τους νόμους). Έχουμε απρόσωπη σύνταξη, διότι το Γερουνδιακό που χρησιμοποιούμε, συντάσσεται στην Ενεργητική Φωνή με Δοτική ('Servio + Δοτική'). Σ' αυτήν την περίπτωση βάζουμε την αιτιατική του ουδετέρου γένους του Γερουνδιακού 'Servendum', προσθέτουμε το γ' ενικό του sum, 'est', και κατόπιν βάζουμε την πτώση που παίρνει κανονικά το ρήμα στην ενεργητική φωνή, δηλ. την δοτική 'populo'. Τέλος αν θέλουμε προσθέτουμε και την αφαιρετική του ποιητικού αιτίου.
◇ «*Flumen est transeundum nobis* = Ο ποταμός πρέπει να περαστεί από εμάς = εμείς πρέπει να περάσουμε τον ποταμό». Ομοίως και εδώ έχουμε απρόσωπη σύνταξη του Γερουνδιακού, διότι το ρήμα 'transeo' συντάσσεται απολύτως, χωρίς κανένα δηλ. αντικείμενο. Οι κανόνες μορφολογίας της απροσώπου είναι ίδιοι με προηγουμένως.
◇ «*Obliviscendum est cladum militibus* = πρέπει να ξεχαστούν οι ήττες από τους στρατιώτες». Και εδώ έχουμε απρόσωπη σύνταξη του Γερουνδιακού, διότι το ρήμα από το οποίο προέρχεται συντάσσεται με γενική πτώση 'Obliviscor + γενική = ξεχνώ κάποιον/κάτι'.

Δ) ΤΟ ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΟ ΩΣ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΣΕ ΘΕΣΗ «ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΗΣ ΕΛΞΗΣ»:

«Γερουνδιακή έλξη» ονομάζουμε την αντικατάσταση ενός Γερουνδίου από ένα Γερουνδιακό. Πιο συγκεκριμένα έχουμε δει ότι το Γερούνδιο κλίνεται κανονικά στις πλάγιες πτώσεις του Ενικού αριθμού, και ενδέχεται να παίρνει ή να μη παίρνει αντικείμενο. Αν όμως το Γερούνδιο παίρνει αντικείμενο σε Αιτιατική πτώση, τότε μπορεί κάλλιστα να αντικατασταθεί από Γερουνδιακό. Δείτε τα παραδείγματα, και μετά θα εξετάσουμε τις μετατροπές:

			Το Γερούνδιο ως...	
1	Γεν.	<i>Cupidus sum repellendi periculum</i>	Γεν. αντικειμενική	Είμαι επιθυμητικός του να αποκρούω τον κίνδυνο
2	Δοτ.	<i>Studeo repellendo periculum</i>	Δοτ. του σκοπού	Ζίτω προσοχή στο να αποκρούω τον κίνδυνο
3	Αιτ.	<i>Paratus sum ad repellendum periculum</i>	Εμπ. Του σκοπού	Είμαι έτοιμος για να αποκρούσω τον κίνδυνο
4	Αφ.	<i>Fortis fio repellendo periculum.</i>	Αφαιρ. αναφοράς	Γίνομαι γενναίος αποκρούοντας τον κίνδυνο

Στον πιο πάνω πίνακα το Γερούνδιο σε όλες τις πλάγιες πτώσεις έχει σταθερό αντικείμενο την αιτιατική 'periculum'. Όπως είδαμε και στο κεφάλαιο του Γερουνδίου, αυτή η μορφή συντάξεως, αν και θεωρητικά δεν είναι λάθος, εν τούτοις στα Λατινικά δεν συνηθιζόταν, δηλ. οι Λατίνοι απέφευγαν να βάζουν αντικείμενο σε αιτιατική πτώση δίπλα σε ένα Γερούνδιο. Αν κάποτε τους το επέβαλλε το νόημα, τότε αμέσως προχωρούσαν στην μετατροπή των Γερουνδίων σε Γερουνδιακά. Γι' αυτό εδώ έβαλα την αιτιατική πτώση ως σταθερό αντικείμενο των Γερουνδίων, ώστε να περάσουμε στις αναγκαστικές μετατροπές ως εξής:

- i. Στην συντακτική και γραμματική θέση των Γερουνδίων θα βάλουμε το αντικείμενό τους, δηλ. το 'periculum'.
- ii. Δίπλα στις καινούργιες πτώσεις του 'periculum' θα προσθέσουμε κατά γένος αριθμό και πτώση το Γερουνδιακό του ρήματος 'repello', και η μετατροπή θα έχει ολοκληρωθεί ως εξής:

			Το Γερουνδιακό ως...	
5	Γεν.	<i>Cupidus sum periculī repellendi</i>	Κατηγορ. Πρόσδ.	Είμαι επιθυμητικός του κινδύνου να αποκρούεται
6	Δοτ.	<i>Studeo periculo repellendo</i>	Κατηγορ. Πρόσδ.	Δίνω προσοχή στον κίνδυνο να αποκρούεται
7	Αιτ.	<i>Paratus sum ad periculum repellendum</i>	Κατηγορ. Πρόσδ.	Είμαι έτοιμος για τον κίνδυνο να αποκρούεται
8	Αφ.	<i>Fortis fio periculo repellendo</i>	Κατηγορ. Πρόσδ.	Γίνομαι γενναίος με τον κίνδυνο να αποκρούεται.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ:

- Ο τύπος 'repellendi' στις προτάσεις (1) & (5) δεν είναι ίδιος. Στην (1) είναι η γενική του Γερουνδίου ως γενική αντικειμενική στο 'cupidus'. Στην (5) είναι η Γενική Ενικού του Ουδετέρου του Γερουνδιακού 'repellendus,-nda,-ndum' ως κατηγορηματικός προσδιορισμός στο 'periculī'.
- Ο τύπος 'repellendo' : στην (2) είναι δοτική του Γερουνδίου ως δοτική του σκοπού στο 'studeo'. Στην (4) είναι αφαιρετική του Γερουνδίου ως αφαιρετική του μέσου στο 'fortis sum'. Στην (6) είναι δοτική του Γερουνδιακού ουδετέρου γένους ενικού αριθμού ως κατηγορηματικός προσδιορισμός στο 'periculo'. Στην (8) είναι αφαιρετική του Γερουνδιακού ουδετέρου γένους ενικού αριθμού ως κατηγορηματικός προσδιορισμός στο 'periculo'.
- Ο τύπος 'repellendum': στην (3) είναι η αιτιατική του Γερουνδίου, που λειτουργεί εμπρόθετα ως προσδιορισμός του σκοπού. Στην (7) είναι η αιτιατική του ουδετέρου ενικού αριθμού του Γερουνδιακού, και συντακτικά είναι κατηγορηματικός προσδιορισμός στο 'periculum'.
- Ο τύπος 'periculum' στις προτάσεις (1) έως και (4), είναι αντικείμενο στα Γερούνδια. Στην (7) είναι εμπρόθετος προσδιορισμός του σκοπού.
- Ο τύπος 'periculī' στην πρόταση (5) είναι γενική αντικειμενική στο 'cupidus'.
- Ο τύπος 'periculo' στην (6) είναι δοτική του σκοπού, ενώ στην (8) είναι αφαιρετική του μέσου.

Ας δούμε ένα ακόμη παράδειγμα Γερουνδίου σε όλες τις πλάγιες πτώσεις, που μετατρέπεται σε Γερουνδιακό ως εξής:

- *Cupidus sum capiendi urbem* = Είμαι επιθυμητικός του να καταλάβω την πόλη → *Cupidus sum urbis capiendae* = Είμαι επιθυμητικός της πόλεως να καταληφθεί = Θέλω να καταλάβω την πόλη
- *Studeo capiendi urbem* = Δίνω προσοχή στο να καταλάβω την πόλη → *Studeo urbi capiendae* = Δίνω προσοχή στην πόλη να καταληφθεί = Προσέχω να καταλάβω την πόλη.

- *Paratus sum ad capiendum urbem* = *Είμαι προετοιμασμένος για να καταλάβω την πόλη* → *Paratus sum ad urbem capiendam* = *Είμαι προετοιμασμένος για την πόλη να καταληφθεί* = *Είμαι έτοιμος να καταλάβω την πόλη*.
- *Satis fortis sum capiendo urbem* = *Είμαι αρκετά γενναίος στο να καταλάβω την πόλη* → *Satis fortis sum urbe capienda* = *Είμαι αρκετά γενναίος στο να καταληφθεί η πόλη* = *Έχω αρκετά δυνατός ως προς το να καταλάβω την πόλη*.

(Δ1) Η ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ «ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΗΣ ΕΛΞΗΣ»:

Στην Λατινική των Κλασικών χρόνων η Γερουνδιακή έλξη ήταν περισσότερο διαδεδομένη σε σχέση με την χρήση του Γερουνδίου. Δηλ. για να το πούμε κι αλλιώς: στα κλασσικά χρόνια οι Λατίνοι προτιμούσαν περισσότερο την Παθητική σύνταξη, από την Ενεργητική. Εντούτοις υπήρχαν και περιπτώσεις όπου μια εκ των δυο συντάξεων χρησιμοποιείτο περισσότερο:

ΔΙΑΤΗΡΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ (Δηλ. το Γερούνδιο) ΔΙΧΩΣ ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΗ ΕΛΞΗ:

A) όταν αντικείμενο του Γερουνδίου ήταν αντωνυμία ουδετέρου γένους ή ουδετέρου επιθέτου:

- Π.χ. στην πρόταση «*Cupidus sum accipiendi hoc* = *Είμαι επιθυμητικός (θέλω) του να αποκτήσω τούτο*» απέφευγαν την μετατροπή της προτάσεως αυτής σε Γερουνδιακή έλξη

B) όταν κάνοντας Γερουνδιακή έλξη θα είχαν τις καταλήξεις *-orum*, ή *-arum* στο Γερούνδιο και στο αντικείμενό του:

- Π.χ. στην πρόταση «*Habemus spem capiendi castra* = *Έχουμε την ελπίδα του να καταλάβουμε το στρατόπεδο*», αν έκαναν Γερουνδιακή έλξη, τότε θα είχαν την κακόχη κατάληξη Γερουνδιακού και ουσιαστικού ως εξής: «*Habemus spem castrorum capiendorum*», οπότε για να την αποφύγουν, διατηρούσαν την χρήση του Γερουνδίου, και φυσικά την Ενεργητική σύνταξη.
- Το ίδιο κακόηχο αποτέλεσμα θα είχαν, αν προχωρούσαν σε Γερουνδιακή έλξη στην πρόταση: «*Exercitus Romanus habebat usum faciendi fossas* = *Ο Ρωμαϊκός στρατός είχε την συνήθεια του να φτιάχνει οχυρά*», διότι μετά την Γερουνδιακή έλξη θα είχαν «*Exercitus Romanus habebat usum fossarum faciendarum*»

ΜΕΤΕΤΡΕΠΑΝ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΣΕ ΠΑΘΗΤΙΚΗ (Δηλ. προχωρούσαν σε υποχρεωτική Γερουνδιακή έλξη):

Σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις η χρήση του Γερουνδιακού ήταν πιο λόγια και περισσότερο διαδεδομένη, καθώς επιβεβαίωνε μία δόκιμη χρήση του λόγου.

(Δ2) Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΛΞΗ

Η μετάφραση του Γερουνδιακού που αντικαθιστά ένα Γερούνδιο, δεν έχει καμία σχέση με την έννοια του 'πρέπει', που όπως είπαμε υπάρχει μόνο, όταν το Γερουνδιακό έχει θέση κλασικού κατηγορουμένου. Στην Γερουνδιακή έλξη υπάρχει η έννοια του απλού κατηγορηματικού προσδιορισμού στο προηγούμενο όνομα, ο οποίος φανερώνει ένα γεγονός που βρίσκεται σε εξέλιξη και ποτέ ολοκληρωμένο. Π.χ. στην πρόταση «*Cupidus sum huius urbis capiendae*» δίπλα στο *cupidus* συντάσσεται το *urbis* ως γενική αντικειμενική, και το *capiendus*, -a, -um έλκεται από το *urbis* κατά γένος, αριθμό και πτώση, οπότε η μετάφραση είναι: «*Είμαι επιθυμητικός αυτής της πόλεως να καταληφθεί*», και κατόπιν μπορούμε να παραφράσουμε «*Θέλω να καταλάβω αυτήν την πόλη*».

(Δ3). ΤΟ ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΟ ΣΕ ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΗ ΣΥΖΥΓΙΑ

Περιφραστική Συζυγία του Γερουνδιακού ονομάζουμε την χρήση του Γερουνδιακού δίπλα από το ρήμα 'Sum' ως κλασσικό κατηγορούμενο, σε όλους τους χρόνους του 'sum' σε όλες τις εγκλίσεις, όπου έχει πλέον την σημασία του 'πρέπει':

«*Urbs delenda est* = η πόλη πρέπει να καταστραφεί»

«*Urbs delenda erat* = η πόλη έπρεπε να καταστρεφόταν»

«*Urbs delenda erit* = η πόλη θα πρέπει να καταστραφεί»

«*Urbs delenda fuit* = η πόλη υπήρξε ανάγκη να καταστραφεί»

«*Urbs delenda fuerat* = η πόλη είχε υπάρξει ανάγκη να καταστραφεί»

«*Urbs delenda fuerit* = η πόλη θα έχει υπάρξει ανάγκη να καταστραφεί».